

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/223/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814207662
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7814207662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., IČO: 47 150 513, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovanému F. Š., V. XX.XX.XXXX, P. T. XXX, XXX XX T., o zaplatenie 454,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi 205,06 € istiny s ročným úrokom z omeškania vo výške:

- 9,50 % zo sumy 98,70 € od 04.08.2011 do zaplatenia,
- 9,50 % zo sumy 106,36 € od 04.09.2011 do zaplatenia na účet číslo: 2928896915/1100, VS: 192152138, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Dodatku k Zmluve o pripojení Podľa seba 1 zo dňa 17.6.2011, uvedená v bode 4 Dodatku, podľa ktorej: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b), v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v článku 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto Dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku.“ je n e p r i j a t e ľ n á zmluvná podmienka.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

Nepripúšťa vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 454,01 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 98,70 € od 04.08.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 106,36 € od 04.09.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 248,95 € od 04.07.2012

do zaplata, a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplataného súdneho poplatku vo výške 27,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 €.

Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému vedenú pod referenčným číslom 9001298302 v žalovanej výške.

Poukázal na skutočnosť, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Zmluvu o pripojení zo dňa 17.06.2011, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie a platiť za ne riadne a včas dohodnuté poplatky. V prípade nedodržania zmluvných povinností bolo povinnosťou žalovaného uhradiť dohodnutú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu. Keďže si žalovaný nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu služieb poskytovaných žalovanému, vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na vymáhanie zmluvnej pokuty od žalovaného. Právny predchodca žalobcu riadne poskytoval žalovanému dohodnuté služby a ich cenu vyčíslil v zmysle Zmluvy a aktuálneho Cenníka faktúrou č. 7106839489, znejúcou na sumu 98,70 €, splatnou dňa 03.08.2011, faktúrou č. 7107891851, znejúcou na sumu 106,36 €, splatnou dňa 03.09.2011, a faktúrou č. 7206453443, znejúcou na sumu 248,95 €, splatnou dňa 03.07.2012, pričom žalovaný nevykonal žiadnu, ani čiastočnú úhradu predmetných pohľadávok. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplata.

V priebehu konania Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS,“ IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, súdu písomne oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného.

Oznámenie o vstupe Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd doručil žalobcovi a spolu so žalobou a jej prílohami žalovanému, ktorého zároveň vyzval, aby v súdom určenej lehote vyjadril svoje stanovisko k vstupe Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ ako vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na jeho strane, do konania, teda aby súdu oznámil, či súhlasí s jeho vstupom do konania, respektíve s tým, aby v konaní vystupoval na jeho strane.

Žalovaný sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadril a v určenej lehote ani do času rozhodovania súdu nijakým spôsobom nereagoval ani na výzvu súdu na vyjadrenie stanoviska k vstupe Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ ako vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na jeho strane.

Dňa 13.02.2015 žalobca podal námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania a žiadal, aby súd vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ do konania ako vedľajšieho účastníka nepripustil. Námietku odôvodnil tým, že pre vstup spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka do tohto konania neboli a nie sú splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale žaloba na plnenie podaná voči jednej osobe. Uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účasti. Poukázal na skutočnosť, že vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex off, čo v praxi aj súdy robia.

Vo vyjadrení k námietke žalobcu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ poukázalo na skutočnosť, že oznámenie o vstupe do konania bolo v prebiehajúcom konaní doručené pred 31. decembrom 2014, pričom zo žiadneho s ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení do 31. decembra 2014 nevyplýva, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania, a teda účinky vstupu nastali už okamihom jeho doručenia súdu.

Podľa ust. § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku:

(1) Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

(2) Za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú

- a) osobného stavu alebo spôsobilosti na právne úkony,
- b) sociálneho zabezpečenia,
- c) konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní,
- d) vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov,
- e) konania o dedičstve,
- f) konania o určenie, zmenu alebo zrušenie vyživovacej povinnosti,
- g) konkurzného konania a reštrukturalizačného konania,
- h) sporov z pracovných vzťahov a obdobných pracovnoprávných vzťahov,
- i) ochrany osobnosti.

(3) Ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Keďže sa v danom prípade jedná o pohľadávku vo výške 454,01 €, teda drobný spor, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o pripojení zo dňa 17.06.2011 (ďalej len „Zmluva o pripojení“) a Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 17.06.2011 (ďalej len „Dodatok“) vyplýva, že Zmluva o pripojení bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - a žalovaným, vrátane Dodatku, ktorého obsahom bol dohodnutý program služieb PODĽA SEBA 1 N zo zľavnenou cenou mesačného paušálneho poplatku vo výške 9,99 €, odpredaný mobilný telefón Samsung S5260 Star II za 9,00 € s dobou viazanosti 24 mesiacov a so zmluvnou pokutou 248,95 €.

Z faktúry č. 7106839489 zo dňa 15.07.2011, splatnej dňa 03.08.2011, vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 98,70 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7107891851 zo dňa 15.08.2011, splatnej dňa 03.09.2011, vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 106,36 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7206453443 zo dňa 15.06.2012, splatnej dňa 03.07.2012, vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 248,95 € z titulu zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti uhradenia poplatkov za služby, tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, dôvodná, a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žaloba nie je dôvodná, a preto súd žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o pripojení, vrátane Dodatku, Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“), Cenník služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „Cenník“), faktúry za poskytnuté služby a o ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o pripojení (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“).

Podľa § 42 ods. 4 písm. a) a b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,

b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva o pripojení, vrátane Dodatku, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné podmienky a Cenník. Na základe zmluvy žalobca poskytoval žalovanému dohodnutý program služieb a mobilný telefón za zľavnenú cenu, avšak ten cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti nezaplatil. Súd preto z titulu nedoplatku na vyfakturovaných poskytnutých službách priznal žalobcovi plnenie vo výške 205,06 € a žalovaného zaviazal úhradou dlžnej sumy, predstavujúcej cenu za poskytnuté služby elektronickej komunikácie.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o pripojení (ďalej len „Občiansky zákonník“), v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd dospel k záveru, že v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 € s príslušenstvom (s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 04.07.2012 do zaplatenia) žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

Podľa ust. § 544 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

(3) Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/26/2012 zo dňa 23.5.2012 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 6.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012-46 zo dňa 15.3.2012.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ / Korčkovská), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším

používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súd ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednaní nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejím a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejím, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Podľa § 153 ods. 3 a 4 Občianskeho súdneho poriadku:

(3) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

(4) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Zmluvná podmienka uvedená v bode 4 Dodatku k Zmluve o pripojení Podľa seba 1 zo dňa 17.06.2011 je neprijateľnou podmienkou. Preto súd podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku uviedol neprijateľnú zmluvnú podmienku vo výroku rozsudku, nakoľko nepriznal žalobcovi požadované plnenie z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a to zmluvnej pokuty.

Zmluvná podmienka dohodnutá v bode 4 Dodatku k Zmluve o pripojení Podľa seba 1 zo dňa 17.06.2011 je pre rozpor s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Zmluvná podmienka ohľadom zmluvnej pokuty, ktorá bola vyhlásené za neprijateľnú, nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, ktorý rieši stovky sporov, kde vystupuje žalobca alebo jeho právny predchodca a uplatňuje si právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvy o pripojení sa líšia svojim obsahom len v údajoch o spotrebiteľovi, programe služieb, aktivovaných službách, výške zľavnených mesačných paušálnych poplatkoch, dobe viazanosti a zmluvnej pokute. Tieto zmluvy sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa údaje dopisujú. Žalobca v konaní nepreukázal, že by bola zmluvná podmienka individuálne dojednaná.

Žalovaný ako spotrebiteľ sa Dodatkom k Zmluve o pripojení, zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 € za akékoľvek porušenie povinností zo strany žalovaného, pričom nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Táto okolnosť spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť.

Dohodnutá zmluvná podmienka navyše zaväzuje žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu počas celej doby viazanosti, aj v tom prípade, ak by žalovaný porušil zmluvu hoci v posledný deň viazanosti. Zmluvná pokuta teda nebola odstupňovaná, ale mala sa uplatniť v plnej výške pri hocikakom porušení povinností a v hociktorom čase od uzavretia zmluvy do uplynutia 24 mesiacov. Takéto dojednanie je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 €, keďže si ju uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd nepopiera význam zmluvnej pokuty, avšak v konkrétnom prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, kde zmluvná pokuta bola zapracovaná v texte zmluvy a žalovaný nemohol ovplyvniť zmluvný vzťah v prípade, že sa rozhodol zmluvu uzavrieť. Zmluvná podmienka, a to zmluvná pokuta, nebola individuálne dojednaná. Vzhľadom na to, že zmluvná pokuta postihovala žalovaného vždy pri porušení zmluvnej povinnosti bez ohľadu na časové hľadisko, takáto zmluvná podmienka bola neprijateľná, a preto nemohla byť poskytnutá ochrana žalobcovi v podobe priznania zmluvnej pokuty.

Zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou. Spôsob jej dojednania a jej výška však musí plne rešpektovať zásadu rovnosti právneho vzťahu ako aj princíp proporcionality. Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú dodávateľ žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých dodávateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. V štandardných formulárových zmluvách totiž dodávateľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložitej formulovanej a miniatúrnymi písmenami písanej forme zapracuje také zmluvné dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

Okrem toho súd dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj preto, že dodávateľ na základe takto formulovaného dojednania zmluvnej pokuty (ak účastník poruší akúkoľvek z povinností podľa tejto Zmluvy), môže od spotrebiteľa požadovať zmluvnú pokutu v dohodnutej výške za každé porušenie zmluvnej povinnosti, teda môže od spotrebiteľa žiadať niekoľkonásobok dohodnutej zmluvnej pokuty. Je nepochybné, že takéto zmluvné dojednanie vnáša do tohto právneho vzťahu neprimeranú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tohto právneho vzťahu, a to na úkor spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dohoda účastníkov o zmluvnej pokute v Dodatku k Zmluve o pripojení je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci úspech žalobcu a úspech žalovaného boli približne v rovnakej výške, a preto súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Výrok o nepripustení vstupu Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS,“ IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vychádza z ustanovení § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku:

(1) Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

(2) Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

(3) Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

(4) V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony podporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ako vedľajší účastník môže v zásade v občianskom súdnom konaní popri žalobcovi alebo žalovanému vystupovať ten, kto má právny záujem na jeho výsledku. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého sa pripojil, koná však iba sám za seba. Jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka konania (nemôže napríklad disponovať predmetom konania, podať odvolanie proti vôli účastníka, vedľa ktorého vystupuje a pod.). Zo zákona (§ 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) môže v občianskom súdnom konaní vystupovať ako vedľajší účastník i právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (napríklad právnické osoby - združenia na ochranu spotrebiteľov). Toto ustanovenie bolo doplnené do Občianskeho súdneho poriadku novelou č. 384/2008 Z. z.

V zmysle citovaného ustanovenia § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Tomu, aby pred súdom na strane hlavného účastníka v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si hlavný účastník neželá, však hlavný účastník môže zabrániť vyjadrením nesúhlasu, prípadne nevyjadrením súhlasu. Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účasti. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vysloveného v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/188/2012, z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu

„ním podporovaného“ účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účast' ktorého si v konaní neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc hlavnému účastníkovi je hlavným účastníkom vítaná, že mu vyhovuje, a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. Aj keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, bezpochyby procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účast' v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priecil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

V predmetnej veci Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS,“ IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. V súlade s citovanou právnou úpravou a ustálenou judikatúrou súd zisťoval stanovisko žalovaného ako účastníka, ktorý má byť v konaní Združením - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ ako vedľajším účastníkom podporovaný, k jeho vstupu do konania a vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný napriek výslovnej výzve na vyjadrenie, či so vstupom Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane súhlasí, v súdom určenej lehote ani do času rozhodovania súdu nevyjadril súhlas so vstupom Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane, súd na základe uvedeného a v zhode s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, majúc za to, že nevyjadrenie súhlasu sa rovná neudeleniu súhlasu, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS,“ IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nepripustil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom

rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.